

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **L. Z.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 23.4.2012, o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce se žalobou ze dne 13.6.2012 domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí. Uvedl, že rozhodnutí, kterým mu byl snížen invalidní důchod pro invaliditu III. stupně na stupeň I., považuje za nesprávné, když posudkový lékař učinil závěr, aniž by podrobněji zkoumal jeho zdravotní stav, nezabýval se zjištěním aktuálního zdravotního stavu a nevzal v úvahu ani tu skutečnost, že se jeho zdravotní stav oproti roku 2010, kdy mu byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, vůbec nezměnil. Namítal, že na jednání nebyl přizván. Poukazoval na obsah lékařských

zpráv, které vypracovali MUDr. M., MUDr. H., MUDr. S. a dále na lékařskou zprávu 1. interní a gastroenterologické ambulance s.r.o. ze dne 16.5.2012.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 27.6.2012 uvedla, že v rámci námitkového řízení byl zdravotní stav žalobce přezkoumán s přihlédnutím k jeho námitkám a podle posudku ČSSZ, pracoviště Ostrava ze dne 29.3.2012 byl pokles jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ohodnocen 45%. Na rozdíl od posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Bruntál ze dne 26.1.2012 byla míra poklesu pracovní schopnosti žalobce s přihlédnutím ke schopnosti využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo schopnost rekvalifikace navýšena o 10%.

Žalovaná dále uvedla, že uvedeným lékařským posudkem je při svém rozhodování vázána. Považuje jej za objektivní a komplexní. Nárok uplatněný v žalobě proto neuznává. K důkazu navrhovala posudek PK MPSV ČR.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 23.4.2012 č.j. X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 23.8.2012, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

1) Žalobce žádostí ze dne 18.11.2010 sepsanou OSSZ Bruntál požádal o přiznání invalidního důchodu od skončení výplaty nemocenských dávek.

2) Dne 13.1.2011 posudkový lékař OSSZ Bruntál v záznamu o jednání-posouzení zdravotního stavu ve smyslu u stanovení § 8 zák.č. 582/1991 Sb. uvedl, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položka 1, písm. c) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu lékař provedl navýšení podle § 3 odst.1 citované vyhlášky o 10%, celkově na 70%. Ve výroku uvedl, že posuzovaný je invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. Jde o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) cit. zákona. Není schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

3) Žalovaná přiznala žalobci invalidní důchod od 1.2.2011.

4) Dne 26.1.2012 posudkový lékař OSSZ Bruntál v posudku o invaliditě uvedl, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 z.č. 155/1995 Sb. Žalobce je invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst.2 písm. c) cit. zákona, ani nejde o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst.2 písm. b) cit. zákona, ale jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst.2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35%. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce označil neurologické onemocnění se stabilizací zdravotního stavu, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb.

5) Rozhodnutím ze dne 9.2.2012 Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) rozhodla podle ustanovení § 56 odst.1 písm. d) a ustanovení § 41 odst.3 zákona č. 155/1995 Sb. tak, že od 12.3.2012 snížila výši invalidního důchodu žalobce pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně činí 5.312,- Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedla, že podle posudku OSSZ Bruntál ze dne 26.1.2012 již účastník řízení není podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zdp invalidní pro invaliditu třetího stupně. Podle tohoto posudku byl uznán od 26.1.2012 invalidním pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 35 %.

6) Žalobce uplatnil námitky vůči shora označenému rozhodnutí přípisem ze dne 22.2.2012. Žádal o posouzení svého zdravotního stavu.

7) ČSSZ-LPK vypracovala dne 29.3.2012 posudek o invaliditě žalobce, v jehož závěru je uvedeno, že se jedná u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 z.č. 155/1995 Sb. Žalobce je invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) cit. zákona, ani nejde o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst.2 písm. b) cit. zákona, ale jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst.2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45%. Den změny invalidity byl stanoven 26.1.2012. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce označil lékař stav po cévní mozkové příhodě s přetrvávajícím mozečkovým syndromem pravostranným, s lehkým organickým psychosyndromem, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. Uvedl, že se jedná se o postižení funkčně lehké. Míru poklesu hodnotil horní hranicí z daného rozmezí (20-35%) a navýšil vzhledem k dosaženému vzdělání a dělnickému povolání, omezené možnosti rekvalifikace o 10%, na celkových 45%.

Lékař zároveň objasnil, že zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle položky 1c,d) kap. VI, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. Nejedná se o cévní postižení mozku s přetrvávající středně těžkou nebo těžkou poruchou motorickou, senzorickou, řečovou nebo kognitivní.

8) ČSSZ rozhodnutím ze dne 23.4.2012 zamítla námitky žalobce, které směřovaly proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 9.2.2012 a rozhodnutí žalované ze dne 9.2.2012 potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, z jakých podkladů vycházela a jaká provedla zjištění z nového posudku o invaliditě, který byl vypracován dne 29.3.2012. K námitkám účastníka řízení uvedla, že rozhodující příčinou, která má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti posuzovaného je stav po cévní mozkové příhodě s přetrvávajícím mozečkovým syndromem pravostranným, s lehkým organickým psychosyndromem. Konstatovala, že posudkový závěr OSSZ Bruntál vycházel ze správného použití posudkových kritérií. Pokud byl v průběhu námitkového řízení doložen nový lékařský nález z infekční ambulance ze dne 27.2.2012, ten nedokladuje nové posudkově významné skutečnosti a nemá vliv na změnu posudkového hodnocení do data vydání napadeného rozhodnutí, ani k datu posouzení zdravotního stavu v rámci řízení o námitkách.

9) Žalovaná uvedla, že v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí se zabývala všemi námitkami účastníka řízení, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah. Jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu činí od 26.1.2012 pokles pracovní schopnosti účastníka řízení 45% a nejsou tak splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně podle ustanovení § 39 odst.2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ani pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně podle ustanovení § 39 odst.2 písm. b) téhož zákona, shledala žalovaná námitky jako nedůvodné.

10) Dle posudku, který vypracovala posudková komise MPSV ČR v Ostravě dne 23.8.2012, ke dni 23.4.2012 žalobce byl invalidní podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst.2 písm. a) cit. zákona. Nejde o invaliditu druhého nebo třetího stupně dle § 39 odst.2 písm. b) nebo c) cit. zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.

Při vypracování posudku PK MPSV ČR vycházela ze zdravotnické dokumentace obvodního lékaře MUDr. Mička, z odborných lékařských nálezů a z úplné spisové dokumentace OSSZ Bruntál. Studium této dokumentace zjistila diagnostický souhrn: stav po ischemické cévní mozkové příhodě v oblasti pravé mozečkové hemisféry v březnu 2010, stav po klíšťové encefalitidě v červenci 2010, reziduální pravostranný paleo i neocerebellární syndrom a přetrvávající organický psychosyndrom, stav po uzávěru defektu síňového septa Amplatzovým okludérem 5.10.2010 s dobrou funkcí srdce, hyperlipidemie v léčbě statinem, hereditárně podmíněný trombofilní stav, stav po léčbě Boreliózy v prosinci 2011, zhojeno.

Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, který byl k datu napadeného rozhodnutí ČSSZ 23.4.2012 stabilizován s popsanou poruchou funkce, určila posudková komise stav po ischemické cévní mozkové příhodě v oblasti pravé mozečkové hemisféry v březnu 2010 a stav po klíšťové encefalitidě v červenci 2010 s reziduálním pravostranným paleo i neocerebellárním syndromem

a přetrvávajícím organickým psychosyndromem, který je uvedený v příloze k vyhlášce č. 359/2009, ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí, v kap. VI, pol. 1, písm. b/, vedoucí k poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí (20-35 %) tj. o 35 %. Posudková komise uvedla, že dále nezvyšuje dle § 3 citované vyhlášky. Nehodnotí dle položky 1.c ani 1.d/, protože nebyly zjištěny příznaky tyto položky charakterizující. Posuzovaný nebyl schopen těžké fyzické práce, práce v riziku úrazu, v noci, náročné na pozornost, paměť a percepci. Byl schopen s výše uvedenými omezeními lehké práce v dělnických profesích v lehkém průmyslu nebo ve službách. Byl schopen pro invaliditu I. stupně vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné a duševní schopnosti.

V hodnocení stupně invalidity byla posudková komise v souladu se závěry PL OSSZ Bruntál a v souladu se závěry PL ČSSZ v námitkovém řízení. V procentním hodnocení pracovní schopnosti se lišila s odůvodněním, že základní procentní hodnocení je dostatečné. Posudková komise uvedla, že v průběhu onemocnění došlo ke stabilizaci neurologického postižení do lehké úrovně, srdeční vada je vyřešena okludérem síňové přepážky a žalobce již nebyl invalidní ve druhém ani ve třetím stupni. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písmo b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49 %.

III.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 23.8.2012. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovou komisí PK MPSV ČR v Ostravě, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru neurologie. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobce, vypořádala se se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobce.

IV.

Podle § 38 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 4 citovaného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Podle ustanovení § 56 odst.1 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen ve vyšší částce, než v jaké náleží, nebo byl přiznán nebo se vyplácí neprávem, důchod se sníží nebo odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplácen. Podle písm. d) téhož ustanovení zjistí-li se, že se změnila skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c).

Při odnímání pobírané dávky důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je posudková komise MPSV ČR povinna přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu pojištěnce při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznána, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu.

Pro uznání invalidity třetího stupně ke dni 23.4.2012 by muselo dojít k poklesu pracovní schopnosti žalobce z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %. Protože ke dni 23.4.2012 pracovní schopnost žalobce poklesla toliko o 35 %, nejedná se o invaliditu třetího stupně, ale ani o invaliditu druhého stupně.

K posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky není krajský soud oprávněn, ale pouze orgány posudkové služby MPSV. Je tomu tak proto, že taková úvaha je součástí odborného posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobce, o němž si soud nemůže učinit vlastní úsudek, neboť k tomu nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi. Může však posoudit, zda se posudková komise vypořádala se všemi okolnostmi pro správné zařazení zdravotního postižení žalobce pod příslušnou položku vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, či nikoliv a následně též zda v logické návaznosti na to odpovídajícím způsobem odůvodnila svůj závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Subjektivní přesvědčení žalobce o tom, že splňoval ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí podmínky invalidity druhého či třetího stupně, musí být ještě podpořeno objektivními zjištěními.

Dle názoru krajského soudu posudková komise řádně objasnila, že se u žalobce ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 23.4.2012 nejednalo o invaliditu třetího stupně, ale toliko o invaliditu prvního stupně. Shodně s předchozími posudky popsala rozhodující příčinou poklesu pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Posudek PK MPSV v Ostravě, který byl použit jako důkaz v soudním řízení, splňoval podmínky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti.

Důvodem pro přiznání dávky důchodového pojištění podmíněné zdravotním stavem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti vykonávat jakékoli zaměstnání, ani to, že nemůže nastoupit do lékáři doporučeného zaměstnání pro nedostatek takových volných míst, a ani to, že zaměstnavatelé dávají přednost uchazečům s bezvadným zdravotním stavem. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a jím podmíněnou omezenou pracovní schopností, což posuzuje příslušná posudková komise.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce, který nebyl v řízení úspěšný, se náhrady nákladů řízení vzdal. Úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst.1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 25. září 2012

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně